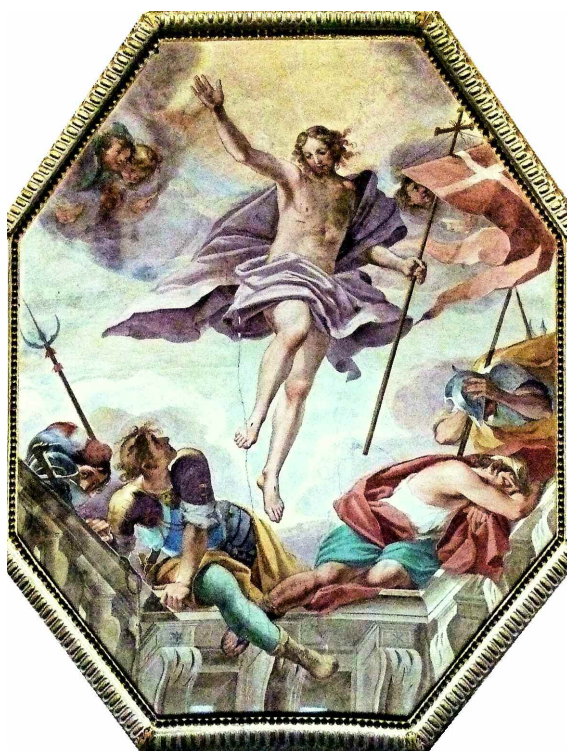

OP DOORTOCHT

Bij het overlijden van een van onze medezusters of -broeders wordt hiervan melding gemaakt in Doortocht. Daarbij wordt een tekst van Clara van Assisi aangehaald: 'Ga nu gerust mijn ziel, want je hebt een goede reisgeleide. Ga maar, want Hij die je geschapen heeft, heeft je ook geheiligd.' Een mooie omschrijving van de genade van God die een mens mag rechtvaardigen, verheerlijken en in navolging van Jezus Christus ook bij zich mag opnemen in het eeuwig leven. Weliswaar een mysterie, maar wel een fantastisch mysterie. Met al ons twijfelend geloof mogen we verzuchten: "Als dat toch eens waar zal zijn". Dat is het nadeel van dit mysterie, zeker weten zul je het nooit in ons aardse bestaan.

Bij stervende mensen en bij uitvaarten van overledenen mag ik getuigen van dit mysterie. Maar ook getuigen van iets heel concreets, namelijk van die ene mens die ons op die weg is voorgedaan: Jezus Christus. Hij heeft tussen ons mensen geleefd en is door God verheerlijkt toen zijn aardse leven eindigde. Een belangrijk gegeven, een van de kernpunten van ons christelijk geloof. Want dat vraagt het wel: geloof. Kun je alles wat we weten, beredeneren en berekenen even terzijde schuiven en ruimte laten voor iets wat daarmee niet te bewijzen is? Kun jij jezelf toevertrouwen aan iets wat enkel op geloof is gebaseerd?

Het lijkt een lastige vraag. Maar we baseren zoveel dingen op iets wat niet aan te tonen is. Wat we allemaal al doen uit liefde. Maar wat is liefde en hoe meet je dat? Zo worden we ook gedreven door hoop, dan weer door geestkracht of verlangen. Bij al deze drijfveren mag geloof ook een plekje hebben. Niet te meten, maar het werkt wel. Geloven in de verrijzenis is wel essentieel voor ons christen-zijn. Ook Paulus schrijft het heel direct aan de Korintiërs: 'als Christus niet verrezen is, is uw geloof waardeloos'. Kunnen wij bij alle twijfel toch ruimte laten

voor het gegeven dat Jezus Christus ons is voorgedaan door de dood heen?

Het bemoedigt mij altijd om te lezen over de houding die Franciscus en Clara hierbij aannamen. Vol overtuiging en zeker van het voltrekken van dit mysterie aan Christus. Zij hebben naar mijn aanvoelen ook recht van spreken. Zij waren gericht op Jezus Christus met langdurige perioden van meditatie, vasten en aanbidding. Dat opent meer mogelijkheden voor ervaringen, mystiek of anderszins, voor contact met de Levende. In hun geschriften geven ze daar ook het nodige van terug aan ons. Zo mogen Christus zelf, zijn leerlingen die zijn verrijzen hebben ervaren en onze franciscaanse Vader en Moeder, een groot getuigenis afleggen van het Paasmysterie. Zij werden er blij van. Dat dit ook aan ons mag geschieden. Ik wens je daarom een goede voorbereiding op Pasen. En voor straks een Zalig Pasen. Vrede en alle goeds!

Theo Reuling ofs